

ΠΕΡΙ ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΠΤΗΝΩΝ

Λέγεται ὅτι ὁ κύκνος ζῆ 300 ἔτη. Τὸ ἀπίστευτον τοῦτο γῆρας πιστοῦται καὶ ὑπὸ τοῦ Nannmann εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ περὶ τῶν πτηνῶν τῆς Γερμανίας. Μετὰ τὸν κύκνον μακροβιώτατος εἶνε ὁ ἱεραῖς καθόσον εἶνε ἐπιστημονικῶς βεβαιωμένον ὅτι πτηνὰ τοῦ εἴδους τούτου ἔζησαν 160 καὶ πλέον ἔτη. Ὅμοιον ἐνίοτε δὲ καὶ βαθυτέρον γῆρας ἔχουσιν οἱ γύπες καὶ οἱ ἀετοί. Ἐν ἔτει 1719 ἀπέθανεν ἀετός ὅστις εἶχε συλληφθῆ πρὸ 104 ἐτῶν, ἴσως δὲ καὶ πρὸ τοῦ ἔτους τούτου εἶχον παρέλθει ἱκανὰ ἔτη ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του. Λευκαύχην δὲ γυψὸς συνελήφθη ἐν ἔτει 1706 ἀπέθανεν ἐν τῷ θηριοτροφείῳ τοῦ Schönbrunn παρὰ τῇ Βιέννῃ κατὰ τὸ ἔτος 1827 καὶ ἐπομέ- 118 ὅλα ἔτη διήγαγεν αἰχμαλώτος. Καὶ οἱ ψιττακοὶ δὲ ζῶσιν ἐπὶ πολλὰ ἔτη, καίτοι αἰχμαλωτοὶ ὄντες, ἐνίοτε πλέον τῶν 109 ἐτῶν. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος Οὐμβόλδος διηγείται προκειμένου περὶ εἴδους τινὸς ψιττακοῦ ζῶντος εἰς τὴν χώραν τῶν Ἀτουρῶν ὅτι οἱ ἰθαγενεῖς δυσχυρίζονται περὶ αὐτοῦ ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐνοήσωσι τὴν γλῶσσαν του διότι ὁμιλεῖ τὴν γλῶσσαν τῆς φυλῆς τῶν Ἀτουρῶν, ἥτις κατεστράφη ἤδη πρὸ ἐνὸς αἰῶνος καὶ πλέον. Ὅπως δὲ τὰ ἀρπακτικὰ ταῦτα πτηνὰ οὕτω καὶ τὰ θαλάσσια καὶ ἐλόδια πτηνὰ βλέπουσι γενεὰς ὅλας ἀνθρώπων ἐρχομένας καὶ παρέρχομένας. Λέγεται ὅτι παρετηρήθησαν χῆνες ἄγριοι ἐκατοντούταις. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ κύκνυξ (κούκος) φθάνει εἰς ἱκανὸν γῆρας. Εἰς δάσος τι τοῦλάχιστον κύκνυξ τις οὐτινος ὁ τερετισμὸς εἶχεν ἐλάττωμά τι ἠκούετο ἐπὶ 32 ἔτη ἐν τῷ αὐτῷ δάσει· ἕτεροι δὲ φυσιοδίφαι ἰσχυρίζονται ὅτι ζῆ καὶ ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἐξ ἔτη. Περὶ τῶν κισσῶν (κικαρακάξα) λέγεται ὅτι ζῶσιν 20 ἕως 25 ἔτη ἐν αἰχμαλωσίᾳ, βεβαίως δὲ ἐλευθεραὶ ζῶσι πολὺ περισσότερον. Περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ κατοικιδίων ὀρνίθων γνωρίζομεν ὅτι ζῶσιν 15—20 ἔτη. Ὁ φασιανὸς θνήσκει δεκαπενταέτης περίπου, ἢ δὲ περισσότερὰ δεκαέτης. Τὰ μικρὰ δὲ ὠδικὰ πτηνὰ, οἱ ψάλται τῶν δασῶν καὶ τῶν κλωβίων ζῶσιν 8—18 ἔτη. Ἡ ἀηδὼν ἐν τῷ κλωβίῳ δύναται νὰ ζῆ 8—10, ἔτη δὲ κόττυφος 12—15· περὶ τούτου ὅμως εἶνε γνωστὸν ὅτι ἄφετος ζῆ μακρότερον χρόνον. Τὸ καναρίνιον πτηνὸν τέλος φθάνει εἰς γῆρας 12—25 ἐτῶν ὅταν εἶνε αἰχμαλώτος, εἰς δὲ τὴν πατρίδα του εἶνε πολλῶ μακροβιώτερον.

Ο ΦΙΛΑΥΤΟΣ

Εἶχε πανθ' ὅσα ἀπητούντο ὅπως καταστῆ ἡ μάστιξ τῆς οἰκογενείας του.

Ἐγεννήθη εὐρυστος καὶ πλούσιος. Καθ' ὄλον τὸν μακρὸν αὐτοῦ βίον εὐρυστος μείνας καὶ πλούσιος οὐδὲν ἔπραξε τὸ ψεκτόν. Οὐδὲν σφάλμα, οὔτ' ἐν λόγοις οὔτ' ἐν ἔργοις.

Ἦτο ἀμέμπτως τίμιος καὶ ὑπερήφανος ἐπὶ τῇ συνειδήσει τῆς τιμιότητος αὐτοῦ· δι' αὐτῆς δ' ἐβασάνιζε πάντας, τοὺς συγγενεῖς, τοὺς φίλους, τοὺς γνωρίμους. Ἡ τιμιότης ἦτο κεφάλαιον τοῦ ὁποίου ἐπωφελεῖτο τοὺς τόκους ὡς τοκογλύφος. Ἡ τιμιότης παρεῖχεν αὐτῷ τὸ δικαίωμα νὰ ἡ ἀμειλικτος καὶ μόνον τὸ προδιαγεγραμμένον ἀγαθὸν νὰ πράττη· ἦτο δ' ἀμειλικτος, οὐδ' ἔπραττε τὸ ἀγαθόν, διότι τὸ προδιαγεγραμμένον ἀγαθὸν δὲν εἶνε ἀγαθόν.

Μόνον περὶ ἑαυτοῦ, τοῦ ὄντως παραδειγματικοῦ, ἐμερίμα, καὶ ἠγανάκτει εἰλικρινῶς βλέπων τοὺς ἄλλους ὅτι δὲν ἐμερίμων ὁμοίως.

Ἄλλως δὲ δὲν ἐνόμιζεν ἑαυτὸν φιλαυτον· ἔφεγε ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τὴν φιλαυτίαν καὶ τοὺς φιλαύτους. Εὐνόητος ἡ αἰτία. Ἡ φιλαυτία τῶν ἄλλων ἠνώχλει τὴν ἑαυτοῦ.

Πιστεύων ὅτι οὐδὲν εἶχεν ἐλάττωμα, δὲν ἐνόει, οὐδ' ἠνείχετο οὐδὲν ἐλάττωμα παρὰ τοῖς ἄλλοις. Ἐν γένει δὲ οὐδὲν καὶ οὐδένα ἐνόει, διότι πανταχόθεν, κάτωθεν, ἄνωθεν, πρόσθεν, ὀπίσθεν, περιεβάλλετο ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ.

Δὲν ἐνόει οὐδὲ τὸ συγχωρεῖν τί εἶνε· καὶ πράγματι, ἀφ' οὗ οὐδέποτε ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ συγχωρήσῃ ἑαυτὸν πῶς νὰ τῷ ἔλθῃ εἰς τὸν νοῦν νὰ συγχωρήσῃ τοὺς ἄλλους;

Ἐνώπιον τῆς κρίσεως τῆς ἰδίας αὐτοῦ συνειδήσεως, κατέναντι τοῦ ἰδίου του Θεοῦ, αὐτός, τὸ φαινόμενον τῆς ἀρετῆς, ἔθετε τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς καρδίας του, ὕψου τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ διὰ φωνῆς σταθερᾶς ἀνεφώνει.

—Ναί, εἶμαι ἄξιος πάσης τιμῆς, εἶμαι ἠθικὸς ἄνθρωπος.

Τὰς λέξεις ταύτας θὰ ἐπαναλάβῃ ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ τῆς ἐπιθανατίου, καὶ τότε δ' ἔτι, οὐδὲν θὰ φρικιάσῃ ἐν τῇ λιθίνῃ ταύτῃ καρδίᾳ, τῇ ἀκηλιδῶτῳ καὶ ἀρραγεῖ ταύτῃ καρδίᾳ.

Ἦ ἀσχημία τῆς αὐταρέσκου, καὶ ἀμειλικτου, καὶ δι' εὐτελοῦς τιμῆς ἀγοραζομένης ἀρετῆς, εἶσαι σχεδὸν εἰδεχθεστέρα τῆς πεπαρρησιασμένης ἀσχημίας τῆς κακίας.

(Τουργένιεφ)

ΟΙ ΔΥΟ ΖΑΠΛΟΥΤΟΙ

Ὅταν ἐνώπιόν μου γεραίρη τις τὸν βαθύπλουτον Ῥότσχιλδ ὅστις ἐκ τῶν μεγάλων αὐτοῦ εἰσοδημάτων ἀφιερῶ σημαντικὰ ποσὰ πρὸς ἀγωγήν τῶν παιδιῶν, πρὸς θεραπείαν τῶν ἀσθενῶν, πρὸς ἴδρυσιν γηροκομείων, κ' ἐγὼ ἐπίσης ἐπαίνῳ καὶ θαυμάζω.

Καθέννας ἔχει βάσανα, ἀλλ' ἀπὸ 'μάτια ἐξένα ὁ κάθε ἄνθρωπος κρατεῖ τὰ πάθη του κρυμμένα. Κ' ἔτσι καθέννας, 'ξεύροντας τὸν πόνον του μονάχα, ὅλους τοὺς ἄλλους τοὺς θερρεῖ εὐτυχημένους τάχα· καὶ λέει: μὲ παράπονον μίση 'ς ταῖς χαραῖς τοῦ κόσμου μόνο ἕνας πόνος 'βρίσκειται. ὁ πόνος ὁ δικός μου!

(André Chenier)

Ἀλλ' ἐπαινῶν καὶ θαυμάζων δὲν δύναμαι ἐν τούτοις νὰ λησμονήσω πτωχὴν χωρικήν οικογένειαν, ἣτις ἐδέξατο μικρὸν ὄργανόν κοράσιον ἐν τῇ ἐλεεινῇ αὐτῆς καλύβῃ.

— Ἄν πάρωμε τὴν Κατερινοῦλα, ἔλεγεν ἡ χωρική, θὰ ξοδεύσωμε γιὰ δαύτη καὶ τὰ ὑστερνά μας λεπτά καὶ δὲν θὰ μὰς μείνη μήτε γι' ἀλάτι γιὰ νὰ βάλωμε ἔς τὸ χυλό μας.

— Δὲ βλάφτει, τὸν τρώμε ἀνάλατο, εἶπεν ὁ συζυγὸς τῆς χωρικός.

Πόσον ὑπολείπεται εἰσέτι τοῦ χωρικοῦ τούτου ὁ Ῥότσχιλδ!

(Τουργένιεφ)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐκ τῆς ἀρτίως ἐν Ἐδιμβούργῳ ἐκδοθείσης Ἱστορίας τῆς ἀστρονομίας κατὰ τὸν δέκατον ἔνατον αἰῶνα ὑπὸ τῆς Ἀγγλίδος Agnes M. Clerke ἀρῶμεθα τὰς ἐπομένας περιέργους πληροφορίας περὶ ἐπιφανῶν ἀστρονόμων, ὧν τὸ ἐπάγγελμα ἢ αἱ πρῶται σπουδαί ἦσαν παντελῶς ἀλλότριαι τῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν, αἵτινες ἐδόξασαν αὐτοῦς.

Ὁ Οὐίλλιαμ Ἐρσελ ἦτο μουσικὸς καὶ μάλιστα ἀπὸ τοῦ τριακостоῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας του ἐπέδθη εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἀστρονομίας. Ὁ Φραγκίσκος Baile, ἦτο μεσίτης τοῦ χρηματιστηρίου ἐν Λονδίῳ, ἔκ τῶν μάλιστα εὐδοκίμωντων. Ὁ William Lassell ἦτο ζυθοποιὸς τὸ ἐπάγγελμα, ὁ δὲ William Granch Bond ἦτο ὥρολογοποιός, ἔκ περιεργίας δὲ κινουμένος ὅτε εἶδε τὴν ἐν ἔτει 1806 συμβῆσαν ἡλιακὴν ἐκλειψιν ἡσχολήθη εἰς τὴν μελέτην τῆς ἀστρονομίας.

Τὸν περίφημον ἐκείνου κομήτην, οὗ τὰ συντρίματὰ παρήγαγον τὸ φαινόμενον τῶν διαττόντων ἀστέρων ὁ πάντες ἐθυμάταμεν κατὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον, ἀνεκάλυψεν ἄξιωματικὸς τις τοῦ Αὐστριακοῦ στρατοῦ, ὀνόματι Γουλιέλμος Βιέλας. Ἐν ἔτει 1826 ὁ Ἑρρίκος Σβάμπς ἐκ Δεσσάου τῆς Γερμανίας, βρουθεὶς τὸ πατρικὸν ἐπάγγελμα τοῦ φαρμακοπώλου, ἐπρομηθεύθη ἐκ Μονάρχου μικρὸν τηλεσκόπιον, καὶ δι' αὐτοῦ ἐδυνήθη νὰ κάμῃ ἀξιολογώτατα παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἡλίου. Ὁ William Dawes ἦν εἰς τῶν πολλῶν κληρικῶν, οἵτινες προήγαγον τὴν ἀστρονομίαν. Ὁ Warren de la Rue, ὁ ὀνομαστὸς γενόμενος διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ γενόμενα φωτογραφικὰ ἀπεικονίσματα οὐρανίου τοῦ γενόμενα κολοσιαιῶν περιουσίαν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἔκ τῆς χαρτοποιίας. Ὁ Σχραίτερ, ὃν ἡ μίς Glarke καλεῖ Γερμανὸν Ἐρσελ, ἐπορίζετο ἐκ τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος ἀτὰ μέσα τῆς συντηρήσεώς του, ἢ ὅπερ αὐτὸς θέσῳρει σπουδαιότερον, τὰ μέσα πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν ἀστρονομικῶν παρατηρήσεών του. Ὁ ἐφάμιλλος τοῦ Σχραίτερ ἐν τῇ σεληνογραφίᾳ Βιέλμ Λέρμαν ἦν ὑπάλληλος ἐν Δρέσδῃ.

Κατὰ τινὰ ἀπογραφικὴν σημείωσιν αἱ ἐν ἔτει 1885 ἐκδιδόμεναι ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν ταῖς Γαλλικαῖς ἀποικίαις ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ συγγράμματα ἦσαν ἐν ὄλῳ 4092, ἐξ ὧν 1586 ἐξεδίδοντο ἐν Παρισίοις. Μετὰ τὸν νομὸν τοῦ Σηκουάνα, τὴν δευτέραν τάξιν ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν τοιούτων δημοσιευμάτων κα-

τέχει ὁ νομὸς τῆς Ἀρκτου, ἐν ᾧ ἐξεδίδοντο 130, μετ' ὃν τάσσεται ὁ νόμος τῶν Στομίων τοῦ Ῥοδανού, ἐν ᾧ ἐξεδίδοντο 97 καὶ ὁ τῆς Γιρόνδης (91). Πολιτικαὶ ἐφημερίδες ἐξεδίδοντο 87 ἐν Παρισίοις 1360 ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

Ὁ Ἄγγλος φυσιοδίφης G. John Romanes ἐδημοσίευσεν σπουδαίωτον ἐγχειρίδιον συγκριτικῆς ψυχολογίας εἰς οὗ τὴν συγγραφὴν τὸν ἐβοήθησεν καὶ ὁ Δάρβιν, χρηγῆσας αὐτῷ ὀλίγω πρὸ τοῦ θανάτου του πλείστας σημειώσεις παρατηρήσεων ὑπ' αὐτοῦ γενομένων. Ὁ πρῶτος τόμος τοῦ ἐγχειρίδιου πραγματεύεται περὶ τῆς θυμοσφίας τῶν ζῶων, ὁ δεύτερος περὶ τῆς νοητικῆς ἐξελιξέως αὐτῶν (On Mental Evolution), καὶ ὁ μῆπω ἐκδοθεὶς τρίτος περὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου. Ὡς νομίζει ὁ συγγραφεὺς τῆς συγκριτικῆς ψυχολογίας ἡ βαθμιαία ἀνάπτυξις τῆς νοητικῆς δυνάμεως τῶν ζῶων ὁμοιάζει τῇ διανοητικῇ ἀναπτύξει τοῦ νηπίου ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας μέχρι συμπληρώσεως τοῦ δεκάτου πέμπτου μηνὸς τῆς ἡλικίας του. Ἡ αὐτὴ ἀνοῦσα τάξις παρατηρεῖται καὶ ἐν αὐτοῖς, διότι ἡ μὲν νοητικὴ δύναμις τῶν ἀτελεστάτων ζῶων ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν τοῦ ἀρτιγεννητοῦ βρέφους, ἡ δὲ τῶν τελειωτέρων πρὸς τὴν τοῦ δεκαπενταμηνίου. Παρατηροῦνται δὲ τὰ ἐπόμενα στάδια τῆς βαθμιαίας ἀναπτύξεως τῆς διανοητικῆς δυνάμεως τῶν ζῶων, προβαίνουσας ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦ αἰσθητικοῦ εἰς τὸ ἀντιληπτικόν, εἶτα εἰς τὸ φανταστικόν, εἰς τὴν ὁρμὴν τῆς αὐτοσυντηρητικῆς, εἰς τὴν τάσιν πρὸς κοινωνίαν, καὶ καθόλου εἰπεῖν ἀπὸ τῶν ἀπλῶν εἰς τὰ τελειότερα αἰσθητά. Τὰ ἀ' στάδιον εἶναι τὸ τῆς μνήμης, ἐν τούτῳ δὲ μόνω εὐρίσκονται τὰ ἐρινόδεσμα. Τὸ β' εἶναι τὸ τοῦ μάλιστα ἀναφανομένου ὀρμεμψύτου, τῆς ἐκπληξέως καὶ τοῦ φόβου (νύμφαι ἐντόμων καὶ κάμποι κανθάρων.) Τὸ γ' τὸ τῆς συζεύξεως δι' ἐπαφῆς, ἀνευ ἐπιλογῆς. (μαλάκια.) Τὸ δ' τὸ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν ἐκτόνων, τοῦ τελειωτέρου ὀρμεμψύτου τῆς ἐπιλογῆς τῶν γενεῶν, τῆς φιλομαχίας, τῆς περιεργίας (ἀράχνη καὶ ἔντομα, πλὴν τῶν μυρμηκῶν καὶ τῶν μελισσῶν.) Τὸ ε' τὸ τῆς κατὰ κοινωνίαν ζωῆς διὰ τὴν ὁμοιότητα, τῆς ζήλοτυπίας, τῆς φιλοπαίγμοσύνης, (ἰχθύες καὶ βατράχια.) Τὸ ς' τὸ τῆς φρονήσεως καὶ τῆς κλίσεως. (Τὰ τελειότατα τῶν μαλακιοστράων.) Τὸ ζ' τὸ τῆς ἀναγνωρίσεως ἄλλων (ἐρπετὰ καὶ κεραλόποδα.) Τὸ η' τὸ τῆς ἀνακοινώσεως ἐντυπώσεως, τῆς συμπαιθείας. (Γυμνόπτερα.) Τὸ θ' τὸ τῆς κατανοήσεως λέξεων, τῆς ἀμίλλης, τῆς ὑπερηφανίας, τῆς εὐπαθείας, τῆς ἐκ φιλοκαλίας προτιμήσεως, τοῦ τρόμου, τῶν ὀνειρῶν (Πτηνὰ.) Τὸ ι' τῆς κατανοήσεως τῆς χρήσεως μηχανικῶν ἐργαλείων, τῆς λύπης, τοῦ μίσους, τῆς ἀγριότητος, τῆς εὐμενείας. (Ἀρπακτικά, τρωκτικά, μηρυκάζοντα ζῶα.) Τὸ ια' τὸ τῆς χρήσεως μηχανικῶν ἐργαλείων, τοῦ φιλεθίκου, τῆς ὀργῆς (πίθηκοι, ἐλέφας.) Τὸ ιβ' τὸ τῆς ἠθικῆς συναισθήσεως, τῆς αἰσχύνης, τῆς μετανοίας, τῆς πανουργίας, τῆς εὐθυμίας (Ἀνθρωπόμορφοι πίθηκοι καὶ κύνες.)

— Πιστεύεις σὺ ὁ γιατρός Π. νὰ κερδίῃ 900 δραχμὰς τὸν μῆνα;

— Πόσος σοῦ τὸ εἶπε;

— Ὁ ἴδιος.

— Πότε φαίνεται θὰ σὲ ἐξέλαθε διπλασίως ἀνόητον ἀπὸ ἐμὲ, διότι εἰς ἐμὲ μόνον 450 εἶπε.